

ולא אדבר ולא אתגליליא. ההויא מלָה הוּא עלאה וינקירה מפלָא, (מושום) ובגין דא הוּא סתים וגבניז. ודיקנא משום דהוּא שבחא ושלימוטא, וינקירותא מפלָל פרצוףא, גניזה קרא, ולא אתגליליא.

ויתאנא, האי דיקנא דאייהו שלימוטא דפרצוףא ושפירותא דזעיר אפין, נפיק מאודני, ונחית וסליק וחייב, בתקרובא דבוסטמא. מאי תקרובא דבוסטמא. כמה דעת אמר (שיר השירים ח) לחיו בערוגת הבושם (ולא ערוגת). בתשעה תקונין, אתקון האי דיקנא הדער אנטפין. בשער (דיקנא) אוכמי, מתתקנא בתקונא שפיר. בגבר פקייף שפיר למחוזי. דכטיב, (שיר השירים ח) בחור בארזים.

תקונא קדמאתה. מפטון שערא מלעילא, ונפיק ההוּא ניצוץ בוצינה דקדינוטא, ונפיק מפלָא דאוירא דכיא, ובטעבתות שערא דרישא, מתחות קוץין דעל אודני. ונחית מקמי פתחא דאוידין נימין על נימין, עד רישא דפומא.

תקונא תנינא. נפיק שערא, וסליק מרישא דפומא, עד רישא אחרת דפתחה דפומא. ונחית מתחות פומא, עד רישא אחרת, נימין על נימין, בתקונא שפירא.

תקונא תליתאה. מאמצעיתא דתחות חוטמא, מתחות טרין נוקבין, נפיק חד ארחה, ושערין זעירין פקיפין, מלין להוּא ארחה, ושבאר שעערין מלין מהאי גיסא, ומזהאי גיסא, סוחרניתה דהוּא ארחה. וארחה לא אתחיזי לסתא כלל, אלא ההוּא ארחה דלעילא, דנחית עד רישא דשפומן, ומפני שקייעא ההוּא ארחה.

תקונא רביעאה. נפיק שערא, ואתקון, וסליק וחייב בעלווי דתקרובא דבוסטמא.

תקונא חמישאה. פסיק שערא, ואתחזין טרין פפוחין, מכאן ומכאן, סומקן בהאי ורדא סומקא. ומטלחתן במאן ושבען עלמין, דמטלהתין מטמן (ס"א מנחן).

תקונא ששיתאה. נפיק שערא כחד חוטא בסחרניתה דיקנא, ומלין עד רישא דמעווי, ולא נחית עד טבורה.

תקונא שביעאה. שלא תלין שעורי על פומא, ופומא אתחפנוי מפל סטרוי. ויתבין שעורי בתקונא סחוּר סחוּר ליה.

תקונא תミニאה. דנחתיין שעורי בתחות דיקנא, דמחפין קדרא, שלא אהזיא. כלחו שעורי דקיקין, נימין על נימין. מלין מפל סטרוי.